

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **N. R.**

skazanego z art. 183 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 2 czerwca 2026 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Bielsku – Białej wyrokiem z dnia 27 października 2025 r., sygn. akt VII Ka 536/25, zmienił wobec N. R. wyrok Sądu Rejonowego w Cieszynie z dnia 17 marca 2025 r., sygn. akt II K 1123/20, uznający go za winnego popełnienia czynu z art. 183 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym na dzień 4 lipca 2019 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i wymierzył mu m.in. karę 2 lat pozbawienia wolności.

Kasację na korzyść skazanego wnieśli jego obrońcy. Adwokat Ł. W. , zaskarżając wyrok Sądu odwoławczego, podniósł zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego, m.in. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., art. 174 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 92 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., art. 167 w zw. z art. 410 w zw. z art. 6 k.p.k., art. 457 § 3 w zw. z art. 424 § 1 i 2 k.p.k. oraz błędu w ustaleniach faktycznych, wnosząc o uchylenie

zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Nadto obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia z uwagi na istnienie prawdopodobieństwa uchylenia wadliwego merytorycznie wyroku, którego wykonanie byłoby niesłuszne, krzywdzące i zbędnie przedłużałoby dolegliwości skazanego i jego rodziny. Adwokat Z. Ć. podniósł w kasacji zarzut obrazy art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 14 § 1 k.p.k. w zw. z art. 399 § 1 k.p.k., skutkujący bezwzględną przyczyną odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.; art. 183 § 1 k.k. oraz art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. Obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie skazanego ewentualnie umorzenie postępowania. Wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności oraz kwoty wydatków w wysokości 36.080 zł. W uzasadnieniu wniosku odwołał się do orzeczeń Sądu Najwyższego, podnosząc, iż orzeczona wobec skazanego kara bezwzględna pozbawienia wolności jest karą dolegliwą, biorąc pod uwagę jego uprzednią niekaralność i przestrzeganie porządku prawnego, a nadto skazanie jest głęboko niesprawiedliwe, a w sprawie zachodzą przesłanki prowadzące do stwierdzenia wysokiego prawdopodobieństwa uznania zarzutów kasacji za trafne i rozpoznania jej na korzyść skazanego N. R. Kolejny obrońca skazanego, adwokat Marek Krupski, podniósł m.in. zarzuty rażącego naruszenia art. 433 § 2 k.p.k., art. 171 § 1 k.p.k. w zw. z art. 391 § 1 k.p.k. oraz zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, wnosząc o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego i zmianę wyroku Sądu Rejonowego poprzez uniewinnienie skazanego od popełnienia czynu z art. 183 § 1 k.k., ewentualnie o uchylenie orzeczenia Sądu II instancji w zaskarżonej części i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania. Wnosząc o wstrzymania wykonania orzeczenia podniósł, iż w sprawie zaistniały szczególne okoliczności powodujące, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, a nadto zarzuty kasacyjne można uznać za oczywiście zasadne. Obrońca odwołał się nadto do aktualnego stanu zdrowia N. R. , który przeszedł zawał mózgu i jest w trakcie rehabilitacji (z tego powodu Sąd Rejonowy zdecydował o wstrzymaniu wykonania kary pozbawienia wolności).

Odpowiadając pisemnie na wszystkie wniesione kasacje prokurator wniósł o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Odnosząc się łącznie do wniesionych przez obrońców skazanego wniosków o wstrzymanie wykonania orzeczenia, które w warstwie uzasadnienia odwołują się do wagi podniesionych zarzutów kasacyjnych, stwierdzić należy, iż nie zasługują one na uwzględnienie.

Niezmiennność stanowiska Sądu Najwyższego sprowadza się do poglądu, że przyczyną, dla której możliwe jest zastosowanie instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane. Samo zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, czy z dnia 20 października 2022 r., II KK 473/22).

Mimo przekonania obrońców skazanego, że waga podniesionych we wniesionych kasacjach zarzutów, w tym zarzutu obrazy art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 14 § 1 k.p.k. w zw. z art. 399 § 1 k.p.k., skutkującego bezwzględną przyczyną odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., prowadzi do istnieniem wysokiego prawdopodobieństwa uchylenia zaskarżonego wyroku, Sąd Najwyższy dokonując na obecnym etapie postępowania ich wstępnej kontroli, nie znalazł podstaw do jednoznacznego uznania stawianych zarzutów za oczywiście zasadne. Podnoszone przez autorów wniosków okoliczności nie mają w swojej wymowie na tyle silnego i oczywistego charakteru, który jednoznacznie prowadziłby do wniosku, iż wykonanie orzeczonej wobec skazanego N. R. kary rodziłoby nieodwracalne i zbyt poważne dla niego następstwa. Stawiane we wszystkich kasacjach zarzuty, w tym najdalej idący w skutkach zarzut bezwzględnej przyczyny odwoławczej, którego

zaistnienie zawsze prowadzi do uchylenia wyroku, nie przekonuje, po ich pobieżnej analizie, do wniosku o ich zasadności, a tym samym konieczności uchylenia zaskarżonego nimi wyroku. Jednocześnie pamiętać należy, że przyjęte stanowisko nie przesądza o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, bowiem musi być ono poprzedzone pogłębioną analizą i oceną podniesionych zarzutów.

Z kolei okoliczności dotyczące stanu zdrowia skazanego N. R. podnoszone przez obrońcę adw. M. K. (zawał mózgu jakiego doznał skazany, rehabilitacja (z tego powodu Sąd Rejonowy zdecydował o wstrzymaniu wykonania kary pozbawienia wolności), nie stanowią przesłanek do zastosowania instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia na etapie postępowania kasacyjnego. Okoliczności te mogą okazać się przydatnymi w ewentualnym postępowaniu o przerwę w wykonaniu kary w trybie art. 153 k.k.w. lub odroczenie jej wykonania na podstawie art. 151 k.k.w., ewentualnie uzasadniać wstrzymanie wykonania orzeczenia w postępowaniu wykonawczym, co miało miejsce, albowiem jak wskazał obrońca, Sąd Rejonowy biorąc pod uwagę sytuację zdrowotną skazanego, zdecydował o wstrzymaniu wykonania kary pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]